IV. évfolyam. Csik-Szereda, 1892. november 9. 47. szám.

Szerkesztőségi iroda: Csik-Szereda Györgyjakab Márton könyvkereskedése hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetés pénzek és hirdetések küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár: Egész évre 4 frt. (Külföldre) . 6 frt. Félévre . 2 frt Negyedévre . 1 frt

Hirdetési dijak a legolcsóbban számittatnak Bélyegdijért külön minden beiktatásnál 30 kr.

Nyilttéri czikkek soronként 10 krért közöltetnek.

Felelős szerkesztő: Dr. Bocskor Béla, Kiadó tulajdonos: Györgyjakab Márton.

FŐMUNKATÁRSAK: Hochschild Lajos Gyergyóban. Vitos Mózes a központban. Embery Árpád Udvarhelymegyében.

Sötét kép az alispáni jelentésben.

Megyei törvényhatóságunk bizottságának október hó 27-én tartott közgyülésében megyénk derék alispánja, ki sasszemmel szokta megfigyelni megyei életünk minden ágazatát, állapotunkról beható ismeretre valló részletes jelentést tett. A jelentésnek sok az érdeme; de legfőbb érdeme az őszinteség; a hol hiány van, leplezetlenül, őszinte szavakkal megmondja. A jelentés szembetünővé teszi, hogy minden téren sok még a tenni valónk, mert rózsás állapotokat nem igen találunk. De a mi leginkább gondolkozóba ejthet bennünket, az a jelentésnek azon pontja, melyben népnevelésünk állapotáról számol be.

Minden község, megye, sőt az állam életének tükröe a népnevelés, s az alispán ur jelentése szerint megyénk e tükrén folt van, mert azt jelenti, hogy népnevelésünk ügye stagnál, sőt a visszaesésnek kétségtelen jeleit konstatálja.

A népnevelés terén már maga a stagnálás elmaradás, a visszaesés pedig komoly veszélyt rejt magában. Mit mondjunk a jövőről, ha népiskoláink melyeknek jövőnket biztositaniok kell, évről-évre gyengülnek.

E bajnak szemébe kell néznünk s legyőznünk, különben soha el nem érjük azon legfőbb czélt, hogy népünk is müvelt legyen, mint a nyugatnak sokféle népe, nemzete.

Az alispáni jelentés tehát őszintén beismeri, hogy népoktatási törvényünk szabályai megyénkben nem egészen, talán csak félig-meddig vannak végrehajtva. A módosabb községeket kivéve az állapot csakugyan ilyen. Azt is megjelöli, hogy e baj legfőbb, sőt egyedüli oka a vagyonosodás hanyatlása, vagyis a szegénység.

Népünknél tanulni- s tudnivágyóbb nincsen e világon. Azonban a ki viszonyainkat ismeri, tudni fogja, hogy az utóbbi években ugy a legtöbb község, mint a lakósság nagy része rohanosan szegényedik. Nagy a teher, melyet népünk visel. Jövedelmi forrása legtöbbnyire földje szük termése, ipar és kereskedelem nélkül. A szülők alig tudják a kenyeret megkeresni s a jövedelemből tanittatásra juttatni nem tudnak. A szegény ember örvend, ha kenyeret adhat, de már arra nem jut, hogy gyermekét tetőtőltalpig felöltöztesse, tanszereket vegyen neki s iskolába küldje.

A községek és lakósok vagyontalansága magával rántja az iskolát is, ilyen helyen a tankötelezettség törvénye csak irott malasztnak marad, az iskola nincs felszerelve s a tanitó nincs rendesen fizetve.

Es a baj sokkal sulyosabb, mint a milyennek első tekintetre látszik. Mert következménye nem csak a tudatlanság, hanem a bün is. A büntények statisztikájából régen kidomborodott már az az igazság, hogy a nyomor tudatlanság és bün hű szövetségesei egymásnak a társadalmi rend békje ellen naponként megujuló és folyvást tartó háboruban.

De hát honnan várjunk segitséget? A baj orvoslását az államtól varni annyi, mint János pap országa után esengeni.

Végre is oda kell jutnunk, hogy a baj társadalmunk és megyénk baja s ebből az következik, hogy ezeknek kell azt orvosolniok.

Iskola és tanitó minden községünkben van, még a legszegényebbekben is. A baj csak az, hogy a gyermekek ruha és tanszerek hiányában nem járhatnak rendesen az iskolába.

Az is igaz, hogy minden községben vannak jobb módu emberek is s akad egy-két lelkes ember is. Álljanak ez utóbbiak össze, gyütögessenek össze a jobb moduaktól egy kis gabonát alapitsanak magtárt; ebből idővel sok tankönyvet, tanszert vehetnek a szegény gyermekeknek, sőt még iskolai felszerelésre is jut valami. A jobb móduaktól kapnak még elviseltféle ruhadarabokat is s a faluban akad olyan, ki ebből a kis nebulóknak ruhát tud csinálni. Sok szépet lehet alkotni, csak akarni kell!

A nagyon szegény községek felé a megye is kitárhatja segitségét nyujtó jobbját. Nem cselekednék a törvényhatóság a nevelési-alap rendeltetése ellenére, ha az arra szorult községeknek évenként 1—200 frtot adna oly czélból, hogy ezen összeg a társadalmi uton begyült adományhoz csatoltatván, a beszerzendő tanszerek s taneszközök felszerelésére fordittassék.

Végre is a haladás nem az, hogy egy-két pályatévesztett fiatal embert tanittasson a megye, ha nem az, hogy a népoktatás a lehető legtökéletesebb legyen.

Igaza van az alispáni jelentésnek, hogy a magassabb iskolákba járó tanulóknak pazarul osztogatja az ösztöndijakat és segélyeket. Számtalan esetet tudunk, hogy vagyonos emberek fiai 2--300 frtot élveztek és élveznek, kik ezen ösztöndijt szivarpénznek tekintik. Hány szegény gyermek részére lehetne ebből tankönyvet és tanszert vásárolni!

Annyi igaz, hogy oly nevelési alappal, minő megyénknek van, kitünő népoktatást lehetne teremteni s még a magasabb ösztöndijakra is jutna, csak bölesebb belátással, nagyobb igazsággal s praktikusabb szellemben kellene eljárni. Nem kellene egyéb, csak azt elvet kellene a törvényhatóságnak kimondania, hogy szivarra, szinházra

A „CSIKI LAPOK" TÁRCZÁJA.

Agatha.

(Beszély)

Irta: MOLNÁR ÁKOS.

(Folytatása és vége.)

Imre felhasználta az időt már megérkezése első napjaiban is, — útazásaiban egy külföldi nagy irodalomi-társaságnak lett tagja, melyhez igéret köté, egy általános müvelődést előmozditó nagy mü elkészitése által.

Hozzáfogott tehát a nagy munkához s nemzetének a magyar föld ismertetésének bekezdésével e lelkes inspiráczió hatása alatt éjjel-nappal irt szorgalmasan. Ki sem mozdult a nagy fehér házból, a min a nagyasszony eleget is aggodott magában s szinte megőrült, mikor a jegyző ur igéretéhez képest egy reggelen beállitott vagy hatodmagával. Gondolta a nagyasszony, hogy most ezek csak majd kihozzák egy kicsit az iróasztal mellől! De bizony nem lett annak sem semmi eredménye, mert Imre igen szépen megköszönte a beléje helyezett bizalmat, de a képviselőjelöltséget el nem fogadja, — mondá — mert nem akarja kitenni a község és egyáltalán a kerület békés nyugalmát a pártoskodás ádáz tanyájává s nem akarja a földes uraság haragját a szegény népre zuditani. Válasszák meg csak szépen vagy hát hagyják megválasztatni a másik párt jelöltjét képviselőnek; az nagy ur s több jót tehet majd a népnek, mint ő szegény ember. Ő még csak rontana a sorsukon, mert ő bizony olyanokat mondana ott az országházban azoknak a nagy uraknak, hogy azok után a megtorlást csak a szegény nép érezné még sulyosabban. Nem fogadhatja tehát el a kerület jobb érdeke szempontjából sem a jelöltséget.

Ebből aztán értett is meg nem is a küldöttség, eleget, de azt még sem érthették meg, hogy egy ember ugy leliczitálja magát, hogy elkezdje bizonyitgatni, hogy miért s miért nem alkalmas ő saját maga arra, a mire pedig minél jobban tagadta, annál alkalmasabbnak látszott?! A jegyző ur még elő sem állhatott a szépen kikanyaritott beszédjével, mikor a fiatal puskaporos magazin már előre kijelentette, hogy ő el nem fogadja, a mire kérik, aztán meg éppen ugy pattogott, hogy meg sem lehetett kisérleni ujból felkéréssel!

Kedvetlenül távozott a küldöttség az öreg Magyaryné házából s a nagyasszony a kapuajtóig kisérve őket, hátul ment, a jegyző urral, fontos diskurszusba merülve: a jegyző ur meglepettnek látszott, a nagyasszony pedig kezével ugy tett, mintha erősitgetne valamit s végre mikor elváltak, a jegyző ur annyit mondott hangosan: „mindent mindent megpróbálunk, aztán meg látjuk mi lesz"!

A jegyző ur pedig nem a faluhoz vezető ösvényre fordult, hanem a kastély felé vette útját. Útközben egyre azt hajtogatva: „mindent meg kell próbálni," meg kell próbálni! Monologjai közébe nagy zaj vegyült s előrenézve azt vette észre, hogy egy óriási emberáradat jön vele szembe. Gyorsan közelednek, elől a szomszéd falu birája, az ispán és a rektor. Oda érve, elpanaszolják hogy a kas télyban jártak tisztelegni a . . . György gróf ő méltóságánál, a képviselőltjüknél, de bizony ott hiába kopogtattak, mert ott a kulcsáron kivül mást nem találtak. A gróf ur nagy beteg lett s elvitték Taliánországba igy hát most ők jelölt nélkül állanak.

A jegyző ur meghallgatta ez értelmes szavakat s a füle tövét megvakargatva, csak annyit mondott:

— Nagy baj, nagy baj, nagy baj biz az! De hát hiszen lehetne azon segiteni s erre a birót, az ispánt, meg a kántort félrehuzva a többiektől, elmondta, hogy ő is éppen most járt volna abban az ügyben, de hát igy és ugy — ez és ez a nagy hibája lenne ennek a dolognak, de ha a biró uramék is igy gondolnák, akkor hát izé

Be sem fejezheté a jegyző ur, már akkor a biró ur hátrafordult a néphez s értelmes szavakkal értésökre adta, hogy miután a földes uraság — a ki tehetett volna sokat a népért — megbetegedett s igy fel sem léptethető, — s minthogy van ám a kerületnek egy olyan embere a ki tudja, érzi jól a nép baját s azt meg is tudja oltalmazni majd. Ez az ember egy független ellenzéki férfiu, azért válasszuk meg őt képviselőnknek. Éljen Magyary Imre képviselőnk! Ezer torok éljen-kiáltásában vesztek el az utolsó szavak s az egész ellentábor Magyary éltetésével vonult a nagy cserepes ház elé.

Megtelt a ház nagy udvara a környék választó polgáraival, még a nagy jegegyefák ágain is ember

s kvaterkára való pénze nincs a nevelésialapnak. Hiszem, hogy sok derék tudós férfit nevelt a megye, de az is kétségtelen, hogy a legtöbbjénél sárba dobott pénz volt az ösztöndij.

Van még egyéb baj is. Iskolaszékeink, testületeink, tanitóegyesületeink stb. melyektől népoktatásunk joggal várhatna impulzust, tisztelet a derék kivételeknek, — leginkább csak nevükben élnek. Nincs, a ki beléjük szellemet, lelket öntsön. Ha ezek czéljoknak megfelelő energiával, tudatossággal müködnének népoktatásunk arczulata egészen megváltoznék. Sok hathatós eszme, erős jó akarat van az emberekben, csak fel kell költeni, fel kell ébreszteni és táplálni.

Most népoktatásunkra általánosan ráillenek az alispán ur szavai, még oly helyeken is hol a szülők szegénységével nem kell küzdeni. Ismét tisztelet a derék kivételeknek, de nincs elég élet és elevenség, mintha a régi csapáson haladna minden s az iskolák ablakain nem süt ki az uj kor hajnalának fénye.

Kitünő népoktatásügyet nálunk könynyen lehetne teremteni, csak álljon elő egy alkató kéz, egy energikus szellem.

Akkor azután az alispáni jelentés is örvendetesebb hangon szólana s jelentésében népoktatásügyünk lenne a legfényesebb kép.

*

A felszentelési ünnepélyről.

A felszentelési ünnepségek véget értek; nyugszik a test, pihen az elme, mereng a képzelem, örvend még a sziv.

A program minden pontja, minden része a a hozzákötött reményhez, az ünnepély komolyságához mért eredménynyel zajlott le.

Megmutatta a tantestület, hogy megért már teljesen arra, a miben már rég részesiti az állam az ő tanárait; megmutatta felsőbb tanhatósága nagyérdemü képviselőinek, hogy hivatása magaslatán áll és végül bebizonyitotta a társadalom azon elfogultjáinak, kik a szegény kath. tanári dicsőséges czimmel szokták illetni, azt, hogy produkál és tud szerénysége daczára is olyan publikumot összehozni, melynél különbet Udvarhely még nem látott és a mely tudja méltányolni a törekvést, megadja az elismerést, melynek kinyilvánitásakor nem vezeti és nem belolyásolja a fizetési iv summája.

Már az első nap ünnepi részlete szerencsés omen között kezdődött, annak daczára, hogy sokkal több vendéget várt a tanártestület.

A mondott nap délután hosszú kocsisorral vonult ki az indóházhoz, hol az érkezett vendégeket rövid beszéddel üdvözölte dr. Török Albert főispán, mint az intézet gondnoka.

A vendégek közt voltak: Biró Béla apátkanonok, Pál István statusi referens és kanonok, dr. Szamosi János egyet. tanár, mint az Igazgatótanács képviselői, Ávéd Jákó igazgató és Zlamál Ágost főgymn. tanár, mint a gyulafehérvári testület deputátusai. Az üdvözlő beszédet Biró Béla köszönte meg, szép válaszszal tudatván, hogy Báró Jósika Samu elnök, ki még az előtti nap is táviratta jelezte érkezését, közbejött betegsége miatt nem jöhetett el.

Az ünnepélyes bevonulás után, kiki szállására ment.

Kevés vártatva megérkeztek a derék csikiak is: Murányi Kálmán főesperes, Bándi Vazul igazgató és Dávid Samu tankép. tanár személyében.

Este az uj épület kilobogózott homlokzata pazar fényárban úszott; emelték az esti ünnepélyt, — mit köszönettel jegyzünk fel, — a kath. leánynövelde, a seminarium, az internatus és residenczia, továbbá Gál Sándor kántor is azzal, hogy igen diszes világitással vettek részt az ünnepelt épület örömében.

Hat órakor éljenzés, zeneszó és lobogó között vonult fel a fáklyát vivő ifjuság, háláját kifejezendő az Igazgató-tanács előtt. Szép félkörben csoportosult az uj épület kertjében, a vendégek az erkélyen, élükön Biró Béla apát-kanonokkal.

Tamás Albert tanár mondott beszédet; gondosan szerkesztett, szépen kigondolt, nemesen átérzett és előadott beszéd volt; vázolta az iskola érdemét a multban és hivatását a jövőben, mint specziel kath. intézetnek.

Biró Béla válaszolt az igazi meghatotság hangján, hiszen negyven évvel ezelőtt növendéke volt a több, mint kétszáz éves mult után elhagyott régi iskolának.

Többször hatalmas éljenzés szakitá meg beszédét, melynek végén az első zenekar eljátszta az „Isten áld meg a magyart" és a Rákóczi hangjai mellett, egyre éljenezve levonult a városházig, hol a fáklyát elégetve szép csendben eloszlott. Fáklyás zene után a vendégek és a város intelligenciája ismerkedési estélyre ment a központiba; hogy derült hangulat uralkodott azt fölösleges regisztrálni.

Másnap következett aztán az ünnepély zöme és fénypontja.

A legszebb őszi napfény sütött; az ifjuság nemzeti trikolor alatt vonult a templomba, mely most már igazán zsúfolásig megtelt elitközönséggel.

Az ünnepi misét Jung-Cseke Lajos apát mondta subinfula, tizenhat papos segédlettel. Megható volt látni, midőn az oltár mellett kanonoki diszben megjelent Köszvényes-Remete ősz plebánosa, az intézetnek ezelőtt 38 évvel tanára: Csiki Péter.

Mise végével körmenetben vonult le az ifjuság, a közönség és a felöltözött papság az uj épületbe, melynek lépcső házában a felszentelés történt. A diszterem annyira megtelt közönséggel ezalatt, hogy több, mint fele a közönségnek távozni kényszerült.

A diszakadémián Biró Béla adta át szép beszéd kiséretében az uj iskolát, melyre felelt Soó Géspár igazgató fenkölt eszmékkel telt hatalmas beszéddel, nagy hatást keltve úgy előadásával, mint az értelmi, érzelmi stb. nevelésről szóló fejegetésével. A beszédet az iskolai Értesö majd közölni fogja. Az ifjusági ének- és zene-részeket is megtapsolták, valamint tetszett Embery Árpád alkalmi ódája, melyet Józsa Imre VIII. o. t. a leggondosabb tanulmánynyal mutatott be.

Délben bankett volt 120 teritékkel, Snapek népszerü és elegáns kiszolgálásáról hires vendéglőjében.

A pohárköszöntőket nem részletezzük, de szükséges kiemelnünk a Biró Béla, dr. Török Albert, Ugron Gábor, Jung-Cseke Lajos, Murányi Kálmán, Gönczi Lajos, Bándi Vazul nagyobbszabásu toasztjait.

A bankett közben a következő táviratok érkeztek:

Büszke örömmel üdvözlöm a felavatás ünnepélyes tényét. Legyen a diszes uj épület mindeha a rendithetlen vallásosságnak, a mélyreható tudományok és az önfeláldozó hazafiságnak elenyészhetetlen hajléka.

Elischer, főigazgató.

A székelyudvarhelyi róm. k. főgymnasium uj épületének felszentelési ünnepélyében való lélekbeni részvételét tisztelettel tudatja

Kovács Ferencz,
az ünneplő gymnasium volt tanitványa.

A mai szép napon lélekben én is ott vagyok az ünneplők közt lelkesedéssel. Kivánom, hogy erősödjék, virágozzék az intézet, az uj palota legyen egy uj hatalmas korszak kezdete, mely még az eddiginél is erősebb nemzedéket neveljen, példányképet a hazafiságban valóságban, erkölcsben, tudományban és igazságban. Legyen városunk és megyénk mindig büszke ez intézetre, mely örökké lobogtassa az igazi magyar kultura zászlóját és a székely faj örökifju életét a szellem és anyagi téren. Isten áldása az intézetre és a városra, melynek fiaival örömünnepet ülök én is és lelkesen hangoztatom: éljen a derék tanártestület és Udvarhely városa!

László Mihály,
képviselő.

A távolból is szivvel, lélekkel részt veszek örömünnepélyetekben. Hit, hazaszeretet és tudomány legyenek az uj épület állandó lakói.

Ugron Jáos,
alispán.

állott. Egy kiáltás vol hallható csak: „Éljen Magyary Imre"! mikor megjelent a jegyző urral a tornáczon Imre.

Szivét hangosan érzé dobogni, mikor meglátta az ezerre menő néptömeget s mikor a lelkesedés, a nép szeretetének éljen-kiáltásait hallá, nem volt bátorsága megtagadni azt, a mit hidegen visszaútasitott kevéssel az előtt, mig-nem egyedül benne összpontosult az összbizalom.

Megköszönte a bizalomnak ily egyszerü, de őszinte nyilatkozatát s igéré, hogy ez után élte legszentebb kötelességének a népjavára való munkálkodást fogja mindég tartani. A jelöltséget pedig elfogadja. — — — — — — — — —

Megtörtént a virányosi képviselőválasztás is, nagy pompával, disz lovas bandérium, a kerület daliás legényeiből, kisérte a vasúti állomásig az egyhangulag megválasztott képviselőt, fehér ruhás lánykák kipirult arczczal szórták a rózsát lábai elé az ifju Magyary Imrének, a ki pedig meghatottnak látszék e meg nem érdemelt nagy kitüntetés elviselésében. Bántotta becsületes férfias lelkét, hogy választóitól olyant kell elfogadnia, a miért még nem szolgált meg. Arczán is észrevehető volt, hogy nem nyugodt mindezek által s mikor attól a galambősz öreg asszonytól elbucsuzott, kit talán utoljára látnak szemei, ugy érezte, mintha ólomsulylyal birna ez a mandátum, mintha életét abba zárták volna bele, — de erősnek kellet lennie, még egyszer megölelte a jó anyát s ezernyi éljenkiáltások között felült a vonatra, a távolból is integetve szeretteinek.

Mikor pedig egyedül érezte magát, végig gondolt ifju rövid életén s mérlegelte az elvállalt felelősség sulyát. Lelkét emelkedni érezte a gondolatnál, hazájának javára lenni, önzetlen hazafiséggal munkálkodni nemzete javán. S mindezt látni fogja, látni kell majd egy büszke teremtésnek ki elútasitá őt magától, szemébe dobta egykor szegényes származását. Most meg fogja ő mutatni, hogy nagyember lett; van neve, a melyhez nem lenne szégyen a grófi korona sem.

Imre is ember volt; sértete hiuságát a visszaútasitás, de a jobb emberekből való volt; nem tudott feledni, meg tudott bocsátani. Most pedig mikor a hir, dicsőség gyors szárnyu szekerére ült s az emelkedés mindig magasabbra tehetségei által biztosnak igérkezett előtte, arra gondolt, kit most is annyira szeretet, a ki pedig övé sohasem lehet, mert más neje; arra gondolt, ki tehetségéhez az erőt, kitartást kölcsönözte munkájában s reménytelenül bár, a jövőbe is biztató csillaga fog maradni.

Ha tudta volna hogy távol, idegen földön most éppen és mindenkor egy sáppadt megtört virágszál, egy márvány szobor, minden-napi imájába foglalja őt s a beteg férj kinek száraz ajkához nyujtja a mit sem használó orvosságot kész bünhődés reá nézve, ő maga pedig nemes nagy szerelmének áldozata ma is!?

De Imre nem gondolt erre; nem tudta a nagy szerelmet, mely Agatha szivét elárasztotta; nem tudta, hogy Agatha csak atyja megmentésére dobta magát a vén . . György gróf karjaiba, nem érezte meg a szerelmesek érző szivével, hogy Agatha mint halványodik, mint fonynyad el jobban-jobban ott a beteg férj oldalán. Mert ha tudta volna, oda rohant volna hozzá s felragadva az édes terhet elszakitotta volna attól a csunya vén embertől s vitte volna magával messze-messze abba a nagy cserepes házba, hol egy szerető édes anya gondoskodása alatt viruló rózsává nőtt volna ismét. Mindezeket pedig megtudta ő nemsokára.

Alig pár havi fővárosi tartózkodás után ismeretlen kézvonásokkal irt levelet kapott, hogy siessen azonnal haza; mert az édes anyja nagyon rosszul van!

Villámütésként hatottak rá e sorok; gyorsan útra kelt tehát, hogy a szegény jó anyát még életben találhassa; — azt tudta, hogy beteges, ő maga irta, de hogy annyira legyen, azt még sem képzelte! Ki irhatá hát ezt a levelet; gyöngéd és mondhatni klaszikus kézvonások! El sem tudta képzelni, ki lehet a titkos figyelmeztető. Zsebébe tette a levelet s ugy érezte, mintha égetnék annak sorai, sehol egy helyes eszméje. Felhagyott a kombinácziókkal s elgondolta, ha szegény édes anyja meg talál halni, hiszen végre is nem lehetetlen, bizony 72 éves asszony, már megtörténhetik, — akkor pedig mily egyedül lesz; senkije, senkije a világon! Kétségbeejtőnek találta e gondolatot, s önkéntelenül Agathára gondolt, ki most szintén egyedül áll; egyetlen fitestvére van; atyja pár éve elhalt s férje hetekkel ez előtt. Feje égett. Lázas izgalmak közt töltötte az időt, lesve a virányosi állomás közeledését.

Lélekben ott vagyok; gimnáziumotok vivát floreat, crescat! Dr. Otrobán.

A székelyudvarhelyi fögymnasiumnak, derék elöljárói és ifjuságára Isten áldását kivánja

Ferenczi Károly,
egykori tanitványa.

Mai ünnepélyök alkalmából fogadják öszinte üdvözletünket. Az új épület legyen igaz hirdetője és terjesztője a nemzeti müvelödésnek, a vallás-erkölcsi iránynak s erös oszlopa a hazának.

A testület nevében:

László Dávid,
erzsébetvárosi igazgató.

Isten áldása legyen a felszentelt tanoda falai között, honnan áradjon szerteszét bérczes hazánk minden vidékére.

Biró Sándor.

Mint a gimnázium egykori növendéke az ünnepélyhez szivből gratulál

Sándor János,
gimn. tanár.

Tisztelt Kartársak!

Ma, midön uj templomának ajtóit megnyitja intézetetek, hogy itt is buzgó hirdetője legyen a tiszta erkölcsnek, a nemes humánitásnak, az igaz tudománynak és a lángoló hazaszeretetnek: mi is véreitek, kartársatok lelkesült örömmel sietünk a távolból titeket és szeretett Alma Materünket üdvözölni és iránta állandóan érzett meleg kegyeletünket, forró hálánkat azon óhajtással tolmácsolni: adja az Ég, hogy gimnáziumotok ez otthonában is évszázadokon át sok ezer székely ifjuval oszthassa meg prometheusi lángját, ugy, hogy a boldog anya örömmel, neveltjei pedig a megnemesült testi és lelki erök önérzetében mindenha büszkén vallhassák mágukat e gimnáziumnak!

Isten intézeteteken, rajtatok és tanitványaitokon!

Paál Gyula, Biró Ferencz,
Vásárh. tanárok.

A székely katholikus müvelödés uj korszaka nyiljék meg a tudomány uj csarnokában.

Nagy örömmel üdvözli e nap ünnepét

A m.-vásárhelyi
gimn. tanártestülete.

Este diszelöadás volt az uj tornacsarnokban; szinrekerült Embery Árpád prologja és Berczik „Közügyek“ vigjátéka. Hogy mily hatással és gondos játékban, azt megmondja a közvélemény, mely teljesen meg volt elégedve.

Köszönetet mondunk e helyütt is a derék mükedvelöknek, kik önzetlen fáradságukkal, lelkes kedélylyel és tapasztalt tehetségökkel az ünnepély fényét emelni, a sikert biztositani szivesek voltak, továbbá azoknak, kik a templomban is gyönyörü énekkel és orgonán az ájtatos lelkeket fönségesebb imára hangolni sziveskedtek, mint dr. Bogdán Andorné u. a., Madarász Véri, Györffi Anna, Király Frida és Györffi Erzsi kisasszonyok, dr. Vajda Emil, dr. Ráczkövi Samu, dr. Voith Gerö, Török Bodog, Gáspár Balázs, dr. Oláh Béla.

Jövedelem is szépen volt: bejött összesen 270 frt, kiadás volt 140 frt, tiszta haszon 130 frt és egy 20 koronás arany, Szenti Bálint ur ajándékából.

Felülfizettek, illetve jegyüket megválták: Császka György kalocsai érsek 10 frt, Biró Béla 10 frt, Pál István 10 frt, dr. Szamosi János 5 frt, Murányi Kálmán 2 frt, Bándi Vazul 2 frt, báró Pongrácz Vincze örnagy 5 frt 20 kr, Glatz Károly 2 frt, dr. Gerich Károly 80 kr, László József lemhényi plebános 3 frt, Koncz István tusnádi plebános 2 frt.

Fogadják a tanártestület és a nemesszivü adakozók részvétére nagyon is rászorult internátusbeli növendékek mélyen érzett hálás köszönetét.

Legyenek üdvözölve a távolból jött nagyérdemü vendégek, kik korszakot alkotó ünnepély fényét, a katholiczizmus nagyságát emelni kegyeskedtek.

Végül megemlitjük még, hogy a tanártestület sem maradt el az áldozat terén. Egy igen csinos és a modern kivánalmaknak megfelelö házi szinpadot készittetett, mely több, mint 200 frtba került s a szép diszletek Herman György jónevü festö ecsetjét dicsérik.

Legyen felemlitve e helyütt azon szép és nagylelkü adomány, melyet dr. Török Albert föispán tett akkor, midön a szinpadhoz szükséges mindennemü fakelléket sajátjából galantirozni s illetve felajánlani méltóztatott.

Legvégül még megemlitjük, hogy táncz volt hajnalig széles jó kedvvel és hogy ezen ünnepély alkalmából Embery Árpád tanár egy igen diszesen kiállitott Emléklapot adott ki, melynek jövedelme szintén az internátusra megy és a lap az iskolára vonatkozó közleményekkel van kitöltve. A lapot, mely a régi és uj iskola képét is hozza, Györgyjakab Márton nyomdája állitá ki igen izlésesen és kellö csinnal. Ajánljuk az olvasni szeretök szives támogatásába. Ára 1 frt. Kapható Székely-Udvarhelytt a szerkesztönél. —

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Plebánialak felszentelése.** Köztudomásu dolog, hogy Ferenczy Károly gyergyószentmiklósi plebános kiváló közszeretet- s tiszteletnek örvend; Gyergyó-Szentmiklós közönsége iránta tanusitott közszeretet- s tiszteletének fényes jelét az által tüntette ki, hogy egy gyönyörü s nagyon kényelmes papilakot épitett számára. F. hó 3-án volt ennek a felszentelése, mely alkalommal sok bensö és szives ováczióban részesült a plebános. Hivei köréböl számosan, a gyergyói lelkészség teljes számban, a csiki lelkészek köréböl is többen megjelentek, hogy boldogságot kivánjanak neki az uj lakban.

— **Szent Imre bucsuja.** Csik-Szent-Imre község e hó 6-án szép és magasztos ünnepet ült, mely alkalommal minden vallásos honfi lelkében telujuló fényes eszmék jelennek meg; mert szent Imre herczeg nevéhez egy 8 százados mult eszméi füzödnek ugy a magyar nemzet, mint a róm. kath. egyház történelmében. Ezért volt nevezetes a csikszentimrei bucsu ez alkalommal is. A templomi ünnepélyre igen nagy közönség jelent meg. Az ünnepi szent beszédet, mely beltartalom és szónoki elöadásra nézve bátran kiállja a mübirálatot — Csathó János gymn. tanár tartotta. A szent miseáldozatot Buzás Mihály kerületi föesperes mutatta be az Egek Urának. A templomi ünnepély után a helybeli plebánosnál gazdag bucsu ebéd volt, melynek folyama alatt igen magas nivón mozgó szellemesnél szellemesebb pohárköszöntök mondattak, melyeknek a kalauzul ajánlkozó hold szelid fénye vetett véget, midön kibontakozva ködfátyolából, álomra intö mosolylyal kinek-kinek tudtára adá, hogy haza térhet, mert élég világosság van arra, hogy senki lábát kőbe ne üsse.

— **Társasestély.** A gyergyószentmiklósi szegénytanulókat segélyző egyesület negyedik társasestélyét a Laurenczy-féle teremben e hó 5-én tartotta meg. Ily sikerült estély a ritkaságok közé tartozik. Bárki inkább bálnak, mint egyszerü társas mulatságnak képzelte. Igen nagy és diszes közönzönség vett részt az estélyen s már 9 órakor teljesen össze volt gyülve. A buzgó és fáradhatlan rendezöség Szász Etelka, kiss Anna, Csiky Ilona, Romfeld Mária, Laurenczy Berta, Csiky Anna, Deér Kálmán, Kritsa Konrád élükön Orel Máténeval odaadással teljesitették tisztüket és mindent elkövettek az estély sikerüléseért. Meglepetésül Liebl Ede „Egy elitélt éjszakája“ czimü költemény adatott elö zajos tetszés között, ezen kivül volt több-féle ingyen és dijas nyeremény tárgyak kisorsolása, hol többen az egyesület részére ez estély alkalmával egyesek által ájándékozott szép tárgyakat is nyertek. A táncz mindvégig a legjobb kedélyességgel tartott. A négyeseket 38 pár tánczolta. Az estély ez alkalommal kivételesen a buzgó rendezöség által éjjeli 2 óráig volt rendezve.

A kereskedelemügyi miniszter válasza. A gy.-szentmiklósi állami posta beszüntetését a miniszter kimondotta, azonban hogy hátha sikerülne az állami posta fenntartását kieszközölni, a marosvásárhelyi iparkamara ez iránt kérelmezett. Erre most jött meg a válasz, melyben a miniszter azt hangsulyozza, hogy tárczájában megtakaritásokat kell tennie, azért kénytelen több kincstári postát postamestereknek átadni s ebbeli elhatározását Gyergyó Szentmiklósra nézve is fenn kell tartania.

— **Halottak emléke.** E majdnem mindenkire emlékezetes napot f. hó 2-án városunkban is nagy kegyelettel ünnepelték meg. A megelöző estén a helybeli köztemetöben a halottak nyugvó helyeit diszesen felékitették és kivilágitották. Halottak napján pedig igen nagy közönség látogatta a helybeli róm kath. templomot.

— **Halálozás.** Virág József csikszentsimoni lakos mult hó 28-án életének 83-ik, boldog házasságának 63-ik évében elhunyt. Béke poraira!

Tiszta vér: egészség!

Titkos betegségek, **kiütések, sápkór,**
(15—0) általános
levertség, gyöngeség
eltünnek, ha
a vér tiszta!
Rendszerünk pontos használata esetén: jótállunk a határozott eredményről!
Tudakozódásokhoz levéljegy csatolandó.
„Office Sanitas“ Paris
30 Faubourg Montmartre.

Késö este érkezett meg a kisállomásra. Csunya öszi szél verte az esöt az emberek szeme közé; az agyagos sár ragadt az ember talpára, Imre pedig kis kézi táskájával kezében, rohant végig a gyalogösvényen s a kapuhoz érve, szinte nekiment egy, éppen kijövö hintónak!

A kocsis lámpával kezében vezette a lovakat, bent pedig feketébe burkolt nöi alak volt kivehetö. Imre meg sem állt, hanem egyenesen a nagy tornácznak tartott. Félénken nyitott be az ebédlöbe, hol egy régi cseléd törölgette a szemeit s némán mutatott a szemközti ajtóra. Visszafojtott lélekzettel nyitott be Imre a félig betett ajtón s pillanat mulva ott volt a nagyasszony ágyánál, a ki mozdulatlanul feküdt ott, honnan többet nem volt felkelendö. Még élt, várta az ö szeretett fiát. Mondta ö, hogy addig nem fog meghalni, mig Imrét nem látja s be is teljesedett. „Imre itt van mellette, itt ül, érzi keze tapintását, másfelöl pedig az az angyal ül, a ki ugy szereti Imrét mint akár ö maga. Legyenek is boldogok, szeressék egymást, legyenek egymásé.“ Ennyit mondott még a nagyasszony s behunyta szemeeit örökre.

— — — — — — — — — —

Egy uj sirhant állott a virányosi temetöben. Egyszerü kis fakereszt hirdette, hogy: Itt nyugszik özvegy Magyary Imréné. Élt 72 évet. Szépen fel volt koszorozva virágokkal. A kastély kertésze adta meg e végsö megtiszteltetést a nagyasszonynak. Imre haza menve a temetésröl, oly végtelen egyedül érezte magát, hiába gyültek össze vigasztalására a környék uri családjai, nem tudott magával birni. Köpenyét magára véve, kiment a temetöbe, hogy megnézze még egyszer azt a helyet, a mely azt az áldott jó anyát fedi s aztán pedig szabadulni akarván a kinos benyomásokat keltö helytöl, még ma elhagyni Virányost.

Sietve nyitott be a temetökapun. Erösen kezdett sötétedni s már csillag is volt látható az égen. Fájdalmas gondolatokkal terhelve, lecsüggesztett fejjel botorkált Imre a sirok közt s fel vetve fejét, annál a frissen hantolt sirnál nöi alakot látott feketegyászban buzgó imádságba elmerülve. Megállt, vizsgálni kezdé az alakot, arczát nem láthathatá, mert háttal volt fordulva, — hirtelen eszébe jutott a titkos levéliró, a kocsiban ülö alak, anyjának utolsó szavai: „Ö szereti Imrét, legyetek boldogok, legyetek egymásé.“ Fájdalmas sóhaj lebbent el az Imre ajkáról, ö nem fog szeretni többé senkit. „Szegény jó asszony! Tán e növel itt kivántad összekötni éltemet? Hasztalan illeszted vissza tövére a letarlott virágot, elsárgul és lehull“! Közelebb lépett Imre s a nö zajt hallva, hátrafordult:

— Agatha! — kiáltott fül Imre meglepetten.

— Igen Imre én vagyok, üzzön el innét, kergessen el e szent helyröl, nem vagyok érdemes reá!

De nem! Ön nemes! Ön jó s ugy-e megbocsát nekem?? Némán ragyogtak ott fent az égbolton a csillagok, egy fényes csllag sugarait szinte a földre ereszteni látszott. Imre megfogta a szép özvegy kezét, szemök találkozott, — az a fényes csillag pedig ott fönt hosszu ivet irva az égen, hirtelen leszaladt.

Nyilvános számadás és köszönet.

Alattirt mint az „EMKE“ gyergyói választmányának elnöke, a Bekásban épitendö róm. kath. kápolna javára, választmány-gyülési megbizásból, 1891. február hó 12-töl kezdödöleg Csikmegye területén gyüjtést inditván, 551.—1891. alispáni szám alatt engedélyezett gyüjtökönyv szerint a következök adakoztak:

Tölgyesből Török Antal, Török Antalné, Miklós Antal, Engel József 25—25 frtot; Hasszán Mamet 15 frt; ifj. Török Antal, Lázár Veron, 10—10 frt; Kun Ilés, Lázár István, Ferenczy István 5—5 frt; Bor Kristóf 3 frt; Korpos Ádám, Strul Mihály, Veszprémi Emil, Strul Antal 2—2 frt; Dobreán Ágoston, Csató Istvánné, Miklósi Ferencz, Daniel Kristóf 1—1 frtot; Gyergyósztmiklósról: Ferenczy Károly, Lázár Menyhért 10—10 frtot; Bocsánczi János, Czifra Mihály, Lázár Gyula 5—5 frtot; Kedves Tamás, Szász Ignácz, Juhász Károly, Lázár János és Lukács, Kopacz Lukács és Jakab, Lázár Zakariás és fia, Vákár fivérek, Lázár Péter, Irgalmas növérek 2—2 frtot; Csiky Dénes, Dr. Szentpéteri Kristóf, Nagy Endre, Csibi András, Kopacz Antal, Eránosz Bogdán, Urmánczi Vertán, Bartha Béla, Székely Károly, Lázár Lajos, Bocsánczi István, Nyerges Gyula, Kápdebó Antal, Dr. Veress Sándor, Kuncz Kornél, Kiss Antal ezredes, Nagy Tamás, Imre Dénes, Giacomuzzi Baptiszt, Jakab József, Csiky Kálmán, Kálmán István, Fülöp Ignácz, Lukács Vilmos, Korody Mihály, Krisztián Antal, Blága Imre, Csiky Kálmánné, Keresztes Gerö, Laurenczi János, Benkes István, Benedek György, Gerecsfy Ferencz, id. Ávéd Kristóf 1—1 frtot; özv. Czifra Ferenczné 1 frt 50 kr, Simon Balázs, Benedek Sándor, Ferenczi Sándor, Hoppé Lipót, Angi Mihály 50—50 krt, Ávéd János 40 kr, Urzika Gyula 20 kr, Both Ferencz föesperes 2 frt, Benkö Pál, Puskás Alajos, Beregh Imre, Balló János, plebánosok 1—1 frtot; Görög Joachim 2 frt, Takó János 2 frt, özv. Urmánczi Jánosné 10 frt, Dr. Mezei Öldön 5 frt, Verzár György 3 frt, Görög Gyula 3 frt és 100 szál deszkát, Heinze László 1 frt, Jánosi Sándor t. sz. elnök N.-Szeben 15 frt, Dr. Lázár János 5 frt, Dr. Fejér Antal, Koncz István, Veres István, Hodor András, Gál Elek, Gál Ignácz, András Lajos, Dr. Bocskor Béla, Becze Antal alispán, Dr. Molnár Károly, Madár Imre, Vajna Tamás, Kovács Antal, Bartha Ignácz, ifj. Zakariás János, Székula Jakab, Zakariás Antal Málnási Antal, Puskás József, Puskás Antal, Puskás Samu 1—1 frtot; Mikó Bálint 15 frt, id. Mélik István 10 frt, id. Dobribán János 5 frt, Molnár József 3 frt, Nagy Sándor 2 frt, Mihály Ferencz, Böjthy Endre 50—50 kr, Miklós Kristóf, N. N., X. 40—40 kr, Molnár, Sándor Izsák, Gál Endre

ifj. Mélik István 20—20 kr. A „szuranki" erdő kihasználó-társaság 100 mázl deszkát, a „Miklós, Hassán és Engel" társaság ajándékozott 400 szál építésre alkalmas deszkát. Görög Gyula 100 szál deszkát. A gyergyóvidéki „Emke" választmányának pénztárából harangokra kiutaltatott 80 frt és igy összesen 449 frt. Kiadások: Balog Lajos tölgyesi lelkész a vallásalapból nyert építési összeg pótlására küldetett 204 frt 80 kr, a segesvári Manchen Mihály harangöntőnek egy 114.5 fontos és „Jézus szent szive" tiszteletére felszentelt harangért 147 frt 90kr, gyüjtőkönyv, postadijak, fuvaros és küldöncznek 4 frt 02 kr, oltárképráma, ennek aranyozása és elszállitása 27 frt 06 kr, gyergyatartókért 11 frt 40 kr, a budapesti rajztanár Lányi Ernőnek, a Benczur-féle Szent István keresztelését ábrázoló oltárkép festéséért 53 frt 82 kr, összesen 499 frt.

Az első magyar szent király tiszteletére felszent kápolna ma már áll, s harangjának ércznyelve figyelmezteti az ott szétszórtan élő székelveket, hogy szenthitőkről és édes magyar hazájokról soha meg ne feledkezzenek.

Legyen Isten áldása a jó szivü vallásos és hazafias lelkü adakozókon!

Gy.-Sztmiklós, 1892. október 6.

Ferenczi Károly.

A kis lutri húzása

Szeben, 1892. november 2.

14. 63. 64. 39. 4.

Szám 2358—1892. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Gyergyói első takarékpénztár végrehajtatónak Balázs Gergely s társai végrehajtást szenvedők elleni 90 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék (a gyergyószentmiklósi kir. járásbiróság) területén levő Gyergyó-Alfalu község határán fekvő a gyergyóalfalvi 417. számu telekjegyzőkönyvben 1. rndsz. 1178, 1179., 1180., 1181. hrszra, a 2. rndsz. 1182. hrszra. a 3. rndsz. 1183. hrszám a. foglalt beltelek és épületekre 168 frt, a 4. rndsz. 2015. hrszra 4 frt, az 5. rndsz. 4058. hrszra 5 frt, a 6. rndsz. 6029. hrszra 1 frt, a 7. rndsz. 6258. hrszra 5 frt, a 8. rndsz. 6391. hrszra 6 frt, a 9. rndsz. 12124., 12125. hrszra 11 frt, a 10. rndsz. 13272. hrszra 95 frt, a 11. rndsz. 16115., 16118. hrszra 51 frt, a 12. rndsz. 16311. hrszra 24 frt, a 13. rndsz. 17196. hrszra 14 frt, a 14. rndsz. 18404. hrszra 9 frt, a 15. rndsz. 19312. hrszra 5 frt, a 16. rndsz. 19594., 19596., 19597, hrszra 5 frt, a 17. rndsz. 26200., 26201. hrszra 12 frt, a 18. rndsz. 26582., 26587. hrszra 9 frt, a 19. rndsz. 26636. hrszra 6 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi deczember hó 5-ik napján délelőtti 9 órakor** Gyó-Alfalu község hivatalos házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagy készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott azabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gyó Szentmiklóson, 1892. évi október hó 4-ik napján.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

Kölló Ignácz,
kir. aljbiró.

Sz. 4233—1891. tlkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a szászrégeni első tutajkereskedő-társulat végrehajtatónak gyergyóremetei László Elek (Antalé) végrehajtást szenvedő elleni 40 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék (a gyergyószentmiklósi kir. járásbiróság) területén levő Gyergyó-Remete község határán fekvő a gyergyóremetei 1607. számu telekjegyzőkönyvben A) † 1. rndsz. 13077., 13078., 13079-től 13092. hrszig foglalt ingatlanokból végrehajtást szenvedettet illető részre 11 frt 81 kr, 2. rndsz. 17621. hrszra 10 frt 01 kr, 17622. hrszra 3 frt 46 kr, 17623. hrszra 3 frt 46 kr, 17624. hrszra 3 frt 46 kr, 3. rndsz. 24620. hrszra 3 frt 8 kr. 24624. hrszra 3 frt 8 kr, 24623. hrszra 4 frt 62 kr, 24624. hrszra 4 frt 62 kr. 24625 hrszra 4 frt 62 kr, 24626. hrszra 6 frt 16 kr, 24627. hrszra 6 frt, 16 kr, 24628. hrszra 6 frt 16 kr, 24629. hrszra 1 frt 54 kr, 24630. hrszra 1 frt 54 kr, 24631. hrszra 1 frt 54 kr, 24532. hrszra 77 kr, 24633. hrszra 77 kr, 24634. hrszra 77 kr, 4. rndsz. 25193. hrszra 19 frt 25 kr, 25194. hrszra 19 frt 25 kr, 25195. hrszra 18 frt 86 kr, 25196. hrszra 4 frt 33 kr, 25197. hrszra 4 frt 33 kr, 25198. hrszra 4 frt 33 kr, 25199 hrszra 5 frt, 25200. hrszra 2 frt 31 kr, 25201. hrszra 5 frt, 25202. hrszra 5 frt, 5 rndsz. 26863. hrszra 21 frt 17 kr, 26864. hrszra 21 frt 17 kr, 26865. hrszra 21 frt 17 kr, 26866. hrszra 20 frt 79 kr, 26867. hrszra 20 frt 79 kr, 26868. hrsza 20 frt 79 kr, 26869. hrszra 5 frt, 26870. hrszra 5 frt, 26871. hrszra 5 frt, 26872. hrszra 13 frt 32 kr, 26873. hrszra 13 frt 32 kr, 26874. hrszra 5 frt 39 kr; a gyergyóremetei 2702. számu telekjegyzőkönyvben 1. rndsz. 3030. hrszra 6 frt 54 kr, 3031. hrszra 7 frt 70 kr, 2. rndsz. 6101. hrszra 4 frt 33 kr, 6102. hrszra 5 frt, 3. rndsz. 7439. hrszra 10 frt 76 kr, 5 rndsz. 11591. hrszra 26 frt 46 kr, 6. rndsz. 21553. hrszra 15 frt 1 kr, 7. rndsz. 22127. hrszra 15 frt 1 kr, 8. rndsz. 22269. hrszra 5 frt 39 kr, 22270. hrszra 6 frt 16 kr, 9. rndsz. 22833. hrszra 26 frt 8 kr, 10. rndsz. 23005/1. hrszra 10 frt 1 kr, 11. rndsz. 26662. hrszra 5 frt, 12. rndsz. 30578. hrszra 10 frt 39 kr, 13. rndsz. 31118. hrszra 6 frt, 16. rndsz. 31121. hrszra 8 frt 8 krban ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi deczember hó 10-ik napján délelőtti 9 órakor** Gyergyó-Remete községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1892. okt. 10.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóságtól.

Kölló Ignácz,
kir. aljárásbiró.

Sz. 396—1892.

Hirdetmény.

A Csikvármagye tulajdonát képező Barászó erdőségnek Bránya, Magyarós, Aranyos, Borviz, Fageczel és Argentéria nevü részeiben, részint nyers, részint széldöntött fákból, részint favégekből készitett s ezen patakokon hátramaradt szakértőileg felvett, megszámozott és megbecsült 807 drb összesen 555·675^{m3} köbtartalmu fürészrönkő 900 frt kikiáltási ár mellett az **1892. évi nov. 22-én d. e. 10 órakor** Tölgyesben a kezelőségi irodában kezdetét veendő szóbeli és zárt irásbeli árverésen a kikiáltási ár 10 százaléknak készpénzben bánatpénzül letétele s azonnali készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek el fog adatni.

Venni szándékozók a közelebbi feltételeket Tölgyesben, a kezelőség irodájában betekinthetők.

Gy.-Szentmiklós, 1892. nov. 1-én.

A megyei hav. jav. igazgatósága.

Lázár Menyhért,
igazgató.

Vendéglő bérbeadás.

Alattirt ezennel közhirré teszem, hogy Oláhfaluban közvetlen az országut mellett levő

vendéglőmet,

mely áll: **4 szoba, pincze, kamarából,** hozzá nagy kert és gazdasági épületekből; ugyszintén kaszálókat és szántókat **1893. január 1-től** több évre haszonbérbe kiadom.

Cs.-Szentmiklós, 1892. nov. 3.

Kiss Dénes,
körjegyző.

1—3

EPILEPSIA

(15—52) (ESKÓR)

visszacsés nélkül gyógyitható.

A tudomány eme csodás sikere czer és ezer alkalommal bebizonyult.

Bővebb értesitést ad postabélyeg beküldése mellett

„Office Sanitas" Paris
30, Faubourg Montmartre.

Speczialista sérvkötőkben.

KELETI cs. és kir. osztr. magyar és belga kir. *szabadalmazott sérvkötője* a leghiresebb *orvosi autoritások* által *legjobbnak van elismrve,* és monarchiánk *c*határain tul is nagy elterjedésnek örvend. *Nem csuszik, nem gyakorol kellemetlen nyomást* és rendkivüli czélszerü idomithatósága által az eddigi sérvkötők hiányait elháritotta

2—5

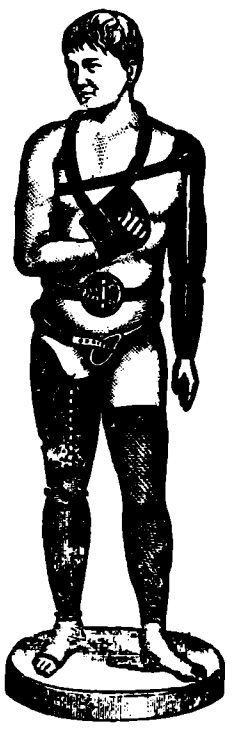

UJDONSÁG!

Keleti-féle gumi sérvkötő, a palották teljesen a sérvhez idómithatók, szarvasbőr védővel és biztonsági övvel. Egyoldalu 6 frt. Kétoldalu 12 frt. Suspensiorum, haskötő, clastikus (gummi) görcsér harisnya, háttartó orthopédia müleges fűző, müleges labak és kezek.

GUMMI Egyedüli képviselete Osztrak-Magyarországon a legnagyobb különlegességekben felülmulhatlan párisi gyárosnak „**F. Berguerand Fils.**" Jótállás mellett valódi párisi gummi és halholag tuczatja 2 frttól 6 frtig. Bouts americans 3 frttól 5 frtig Pely-Porus 1.80 frt — 2.50 frtig párisi hölgyszivacskák 2 frtól 6 frtig. Ballato des femmes 4.50 frt — 7 frtig

Megrendeléseket discréten és gyorsan eszközöl **KELETI J.** cs. és kir. osztr. magyar és belga kir szab. gyáros.

BUDAPEST, IV. ker., Koronaherczeg-utcza 17. (Szervikát palotája.) — Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Szecskavágókat 2, 3 és 4 késsel, **répavágókat**, **darálókat** és **örlőmalmokat** 2 lóerejü járgányhajtásra szitaszerkezettel 180 frt, nagyobb 290 frt. **Rétgyaluk**, **láncz-** és **rézsutboronák**, Vidacs Gubicz és Simonfi **kerülő-ekék** 10 frttól 18 frtig; kézi és lóhuzató

szórva és **sorvető-gépek,**

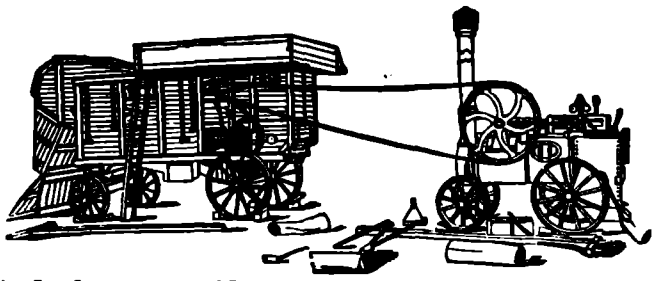

kaszáló-, arató- és **cséplő-gépek,**

trieurök és **baker-rosták**, **lokomobilok** szalma, fa, szén és fürészpor tüzelésre. **Gátter** (Rács) és **körfürészek** és bármilyen itt fel nem sorolt gazdasági és ipari gépeket ajánl a legolcsóbb fizetési feltételek mellett

RIEMER EDE
Első székely gépraktára Sz.-Udvarhelytt.

1—10

Ny. Györgyjakab M. Csik-Szereda, 1892.